

ΜΕΡΟΣ Β'

Συνεχίζω σήμερα το "ταξιδιωτικό" για την μακρά πορεία μου στον "Κόσμο" όταν -όπως έγραψα στο προηγούμενο άρθρο-, ο Γιώργος Μεσσάρης μ' ενεθάρρυνε ν' αρχίσω την αρθρογραφία πριν 22 χρόνια, αλλά επειδή όπως λέμε "δώσε θάρρος στο χωριάτη να σ' ανέβει στο κρεβάτι", ύστερα από μικρό διάστημα πήρα θάρρος και ήθελα μεγαλύτερη συμμετοχή στην εξέλιξη τής εφημερίδας μας.

Το 1989 "Ο Κόσμος" ήταν μια εφημερίδα προσκείμενη στην Αρχιεπισκοπή, "παπαδική" όπως την χαρακτήριζαν, επειδή κυκλοφόρησε με πρωτοβουλία τού Τάκη Καλδή και τού Τάκη Γκόγκου, ιδιοκτήτη τού "Νέου Κόσμου" για να καλύψει το μεγάλο κενό που άφησε η αντιμετώπιση ενός μεγάλου και πολύ δραστήριου κομματιού τής παροικίας μας από το αντίπαλο έντυπο. Το οποίο αγνοούσε συστηματικά και περιφρονητικά την ύπαρξη και δράση τής επίσημης Εκκλησίας με τους φορείς της, επειδή είχε διαφωνήσει προσωπικά με τον Αρχιεπίσκοπο και τού είχε κηρύξει... ανίερο πόλεμο. Οι πολλές και σημαντικές δραστηριότητες τής Αρχιεπισκοπής και των φορέων της δεν εύρισκαν τη δημοσιότητα που τούς άξιζε και αυτό το κενό ήρθε να καλύψει πολύ καλά "Ο Κόσμος" από την πρώτη μέρα τής κυκλοφορίας του το 1982 με αρχισυντάκτη τον Γιώργο Τσερδάνη. Κάτω από τέτοιες συνθήκες αναπόφευκτη ήταν, φυσικά, η αντιπαράθεση τού "Κόσμου" με την Κοινότητα, που από ανάγκη είχε συμμαχήσει με τους αντιπάλους μας, αν και εγώ θα έλεγα ότι ήταν όμηρός τους.

Ομως, παρόλο που αναγνώριζα πως ήταν απόλυτα αναγκαίο να συνεχιστεί η στενή συνεργασία τής εφημερίδας μας με την Αρχιεπισκοπή και τους φορείς της, διαφωνούσα με την μονόπλευρη πολιτική τού "Κόσμου", που θα προτιμούσα ν' αγκαλιάσει ολόκληρη την παροικία και την Κοινότητα για να καταγράφει με κάθε λεπτομέρεια την ιστορία της. Άλλα πώς θα πρότεινα μια τόσο ριζοσπαστική αλλαγή πορείας στον Μεσσάρη;

Πιστεύω ακράδαντα και έχει αποδειχτεί, άλλωστε, ότι ο Γιώργος Μεσσάρης ήταν από τους καλύτερους διευθυντές - αρχισυντάκτες τής ομογένειας στην Αυστραλία και είδαμε τις καταστροφικές συνέπειες για τον "Πλανελλήνιο Κήρυκα" και τον "Κόσμο" όταν παραιτήθηκε από αυτές τις εφημερίδες. Κάποτε

Τα ιδανικά είναι σαν τ' αστέρια. Ποτέ δεν τα φτάνουμε, αλλά σαν τους ναυτικούς, βασιζόμαστε σ' αυτά, για να χαράξουμε την πορεία μας.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 29 ΧΡΟΝΙΑ
ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

Ενας άλλος "ΚΟΣΜΟΣ" πάντα ο καλύτερος!

ΣΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΣΤΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ,
ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ

που τον ρώτησα για το μυστικό τής επιτυχίας του, μού απάντησε "ξέρω να επιλέγω καλούς συνεργάτες" και πραγματικά πάντα είχε δίπλα του ικανότατα άτομα. Εξάλλου, πολύ σημαντικό για την πρόσδοτο τού "Κόσμου" ήταν το γεγονός ότι ο Μεσσάρης άκουγε προσεκτικά προτάσεις των συνεργατών του για να βελτιωθεί η εφημερίδα και τις εφάρμοξε. Κάθε άλλο παρά συγκεντρωτικός και ξερόλας, μετριόφρων, χωρίς ίχνος ανασφάλειας και σίγουρος για τις ικανότητές του σαν διευθυντής και δημοσιογράφος, ο Μεσσάρης δεν ένιωθε ότι απειλείται η καλή φήμη του από τις επιτυχίες των συνεργατών του και μάς ενεθάρρυνε για μεγαλύτερα ακόμη επιτεύγματα επειδή ήταν το συμφέρον τού "Κόσμου". Γι' αυτό, όταν τού έκανα πρόταση να στήσουμε γέφυρες με την Κοινότητα δεν είχε καμία αντίρρηση και πήραμε το ρίσκο. Η ευκαιρία μού δόθηκε στις αρχές τού 1990 όταν έμαθα πως ο πρώην γραμματέας τής Κοινότητας, Νίκος Παπανικήτας, θα έδινε συνέντευξη Τύπου στην Κοινοτική Λέσχη για την έναρξη τού Ελληνικού Φεστιβάλ και για πρώτη φορά -με μεγάλη ανησυχία για την υποδοχή που με περίμενε-, πήρα το δρόμο προς το Λακέμπα. Τις ημέρες εκείνες είχε επισπάσει ακόμη μια έντονη αντιπαράθεση ανάμεσα στον "Κόσμο" και την Κοινότητα, όμως η υποδοχή που μού επεφύλαξαν οι Κοινοτικοί παράγοντες όχι μόνο δεν ήταν εχθρική, αλλά φιλικώτατα ο Νίκος, που συναντούσα για πρώτη φορά, με ρώτησε από πού κατάγομαι και όταν τού είπα τη

Σύμη, χάρηκε που είμασταν συντοπίτες. Από τότε άρχισε η πολύχρονη και δημιουργική συνεργασία μας με την Κοινότητα, αλλά ήταν πολύ δύσκολο ο "Κόσμος" κι εγώ ειδικότερα να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη μιας μεγάλης μερίδας κοινοτικών που μ' έβλεπαν με υποψία σαν "δεξιό", ίσως και πράκτορα τής Αρχιεπισκοπής. Κάτι που απορρίπτω κατηγορηματικά γιατί πάντα ήμουν ειλικρινής με τους κοινοτικούς, όπως ήταν οι μεγάλες προσπάθειές μου να προβάλω τις σπουδαίες δραστηριότητες τού ιστορικού φορέα. Σαν δείγμα αυτής τής έχθρητας, όταν από επαγγελματικό καθήκον πήγα σε μια συνέλευση τής Κοινότητας ψηφίστηκε πρόταση να με διώξουν και όταν υπέβαλα αίτηση για να γίνω μέλος της υπήρξαν σοβαρές αντιρρήσεις στο διοικητικό συμβούλιο πριν γίνει δεκτή.

Παρόλα αυτά, ο Νίκος Παπανικήτας, ο Χάρης Δανάλης, η Μαρία Χρυσάνθου, ο Μάνος Φουντούλης και άλλα μέλη τού τότε διοικητικού συμβουλίου είχαν πειστεί για την ειλικρίνεια μου και προπαντός για την ανάγκη να προβάλεται το έργο τής Κοινότητας στις σελίδες και τού "παπαδικού" εντύπου.

Τελικά, τη φιλία τής Κοινότητας κερδίσαμε με πολύ σκληρή δουλειά σε στενή συνεργασία με τον Νίκο Παπανικήτα, παρακολουθώντας όλες τις εκδηλώσεις τού Φεστιβάλ και άλλες δραστηριότητες τού φορέα, όπως το νεότευκτο τότε Γηροκομείο "Ελληνικό Σπίτι", γράφοντας σελίδες επί σελίδων ρεπορτάζ πλούσια σε φωτογραφίες από τον καλό φίλο, Μιχάλη Κάλλη, που είχα

την ευτυχία να συναντήσω πέρσι στην Ηπειρο με την οικογένειά του.

Αγάπησα το Φεστιβάλ και εκτίμησα το έργο τής Κοινότητας, φρόντισα να μάθω την ιστορία της, τον ιδιαίτερο τρόπο που λειπουργεί, τον ρόλο των παρατάξεων, τις διαδικασίες και συμμαχίες πριν τις εκλογές, ένα "ναρκοπέδιο" για όποιον θέλει ν' ασχοληθεί σοβαρά με τον κορυφαίο αυτό λαϊκό φορέα. Πολύ νεότερος τότε είχα βέβαια τις αντοχές, αλλά και τον ενθουσιασμό τού προστηλυτισμένου για να διαθέσω απέλειτες ώρες βάζοντας τα θεμέλια τής συνεργασίας μας με την Κοινότητα χωρίς όρους, χωρίς ανάμεικη στο παρασκήνιο ή στις αποφάσεις τού συμβουλίου, χωρίς καμία απαίτηση για προνομιακή μεταχείριση που συνεχίζω μέχρι σήμερα.

Επειδή ίσως φανεί ότι περιαυτολογώ αν και γράφω αποκλειστικά για τη δική μου παρουσία στον "Κόσμο", θα πρέπει να υπενθυμίσω ότι ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη και σ' αυτό τον κόσμο τίποτε δεν είναι τυχαίο. Δεν είναι τυχαίο το γεονός πως "Ο Κόσμος" ανέκαθεν από το 1982 ήταν και πάραμένει η "καλή" εφημερίδα, η "σοβαρή" εφημερίδα και για ν' αποκτήσει αυτή την καλή φήμη εργάστηκαν πολλοί άνθρωποι σκληρά με φιλότιμο και μεράκι. Η έκδοση τού "Κόσμου" άρχισε το 1982 με ικανότατα και έμπειρα στελέχη, όπως τον αξέχαστο Τάκη Καλδή, τον Γιώργο Τσερδάνη, τον Γιώργο Μεσσάρη και την μοναδική Τζόαν Μεσσάρη, τον Γιάννη και τη Ζωή Λίππη, τον Βασίλη Πασσά, τον Δημήτρη Βεντούρη, τον Παύλο Θεοδωρακόπουλο που βρίσκεται στις επάλξεις μέχρι σήμερα, τον Μιχάλη Κάλλη, τον Δημήτρη Οικονόμου, τον Θανάση Χατζηανέστη, τον Αποστόλη και την Δήμητρα Γκαβογιάννη, τον Νίκο και την Τάνια Γρίβα, την Γιάννα Μαυράκη, την Κατερίνα Ορφανίδου, την Χρύσω Χρυσάνθους, την Κούλα Μιχαήλ, τον Γιώργο Φούντα στην Ελλάδα, την Δέσποινα Μπαχά, τον Πίτερ Παναγόπουλο, τον Σπύρο Παναγόπουλο μέχρι τώρα, ίσως μερικούς άλλους που δεν γνώρισα ή δεν θυμάμαι, ακόμη και τη "νέα φρουρά" σήμερα, τον Παναγιώτη Νικολάου, τον Γιώργο Σταυρουλάκη, τον Φώτη Χαραλαμπίδη στην Ελλάδα, τον σπουδαίο γραφίστα μας Αλέξανδρο Γαλανάκη, τον Γιάννη Γεωργιάδη που συνεχίζουν την παράδοση στην τρίτη δεκαετία τού "Κόσμου".

ΑΥΡΙΟ:
Η σχέση με την Αρχιεπισκοπή.

Καλό!

Ένας καλοντυμένος κύριος περπατάει στο δρόμο τη νύχτα. Ξαφνικά, από ένα στενάκι σκάνε δυο ύποπτοι τύποι με μαχαίρια.

Στριμώχνουν τον κύριο σε μια γωνία και τον αρχίζουν: - Κατεβαίνει γρήγορα τα λεφτά σου!

- Κύριοι, οφείλω να σας προειδοποιήσω ότι θα έχετε μεγάλα μπλεξίματα αν συνεχίσετε.

Σας προειδοποιώ, είμαι ο υφυπουργός οικονομικών! Αρκεί να κάνω ένα τηλέφωνο και θα σας κυνηγάει όλο το αστυνομικό σώμα! Οι δυο ληστές κοιτάζονται για λίγο, σα να συνομιλούν χωρίς λόγια κι ύστερα του λένε κι οι

δυο μαζί: -Κύριε υφυπουργέ... κατεβαίνε γρήγορα τα λεφτά ΜΑΣ!

Ακόμη ένα: Ένας Αφρικ